

в долоні — сизий яструб що заснув
у другій — голуб наче клаптик неба
хоч пізно — нагадай ще раз мене
нам хату срібні павуки замотують
(ніхто не чує бо не слухає)
черва гризе збентежені дуби
що уцілілі осінь крадькома перебрели
хоч раз іще згадай
про чудо що між нами
про ту буденність що віддавна нас єднає
останній перелітний птах
(згоріла осінь)
не встиг прокинутись
і ще вагається
і ще не відлетів
ще раз — востаннє як уперше
солону наших залишкових
зміслів
запали.

Збірка « [Восени вода](#) ».